

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/163/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118210288
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3118210288.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu S. M.A., A.. XX.X.XXXX, S. W. Q. T. A. Q., I. G. XX/XX, zastúpeného zástupcom Občianskym združením OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688 proti žalovanému: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 98, IČO: 31 341 438, zastúpenému JUDr. Elenou Štefančíkovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Veternicová 1, o zaplatenie sumy 831,44 eur s príslušenstvom a o určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k hnutelnej veci, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 831,44 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 831,44 eur od 16.05.2018 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadnej zo strán súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.06.2018 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu o splnení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 831,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 831,44 eur od 2.5.2018 do zaplatenia a o určenie, že zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 790250 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.01.2013 je neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.01.2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o autokredite č. 790250. Úver, ktorý mu poskytol žalovaný, považuje za bezúročný a bezpoplatkový, z dôvodu absencie podstatných náležitostí, a to konečná splatnosť úveru, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a RPMN. Zaplatenia predmetnej sumy sa domáha titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť ako rozdiel medzi sumou 28.600 eur, ktorá predstavuje výšku poskytnutého úveru a sumou 29.431,44 eur, čo sú úhrady žalobcu na úver. Keďže úver je bezúročný a bezpoplatkový, všetko, čo uhradil žalobca nad rámec poskytnutej sumy úveru, považuje za bezdôvodné obohatenie žalovaného. K určeniu neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva žalobca vo všeobecnosti poukázal na charakter neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, poukázal na § 53 ods. 1, ods. 7 Občianskeho zákonníka a rozsudok Súdneho dvora vo veci C-168/05.

2. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu. Potvrdil, že medzi ním a žalobcom bola uzavretá zmluva o autokredite, na základe ktorej poskytol žalobcovi úver vo výške 28.600 eur účelovo určený na financovanie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla, ktoré žalobca osobne prevzal do užívania v deň uzavretia zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že

súčasťou zmluvy o autokredite sú aj splátkový kalendár a formulár o zmluvných podmienkach, ako to vyplýva z ods. 3 poslednej vety a ods. 4 časti "dohodnuté zmluvné vzťahy" zmluvy o autokredite. Žalobca sa s týmito dokumentmi podrobne oboznámil a na znak súhlasu s ich obsahom k týmto pripojil svoj vlastnoručný podpis. Zmluva o autokredite má všetky podstatné náležitosti, nachádza sa v nej aj údaj výške, počte a termínoch splatnosti jednotlivých splátok, RPMN, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, konečnej splatnosti úveru. Zdôraznil tiež, že žalobca v konaní nijakým spôsobom nepreukázal úhrady na úver v celkovej výške 29.431,44 eur. K určeniu neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva žalovaný poukázal na to, že v čase jej uzavretia zabezpečovací prevod vlastníckeho práva k hnuťelnej veci ako spôsob zabezpečenia splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy bol plne v súlade s platnou legislatívou.

3.1 Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnili riadne a včas predvolaní zástupcovia oboch strán sporu. Na pojednávaní konanom dňa 16.12.2019 žalobca poukázal na to, že v zmluve o autokredite chýba aj ďalšia podstatná náležitosť - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj na to, že žalovaný si ako veriteľ nespĺnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný toto rozporoval a súdu dodatočne v poskytnutej lehote predložil potvrdenie zamestnávateľa žalobcu o jeho príjme za posledných 6 mesiacov.

3.2 Na pojednávaní dňa 22.01.2020 žalobca argumentoval tým, že predložený dôkaz nie je dostatočným dôkazom o tom, že žalovaný s odbornou starostlivosťou preveroval bonitu klienta. Vyjadril presvedčenie, že skúmanie bonity klienta podľa zákona o spotrebiteľských úveroch neznamená to, že sa má skúmať len príjem klienta, ale aj jeho výdavky, majú sa zohľadniť iné faktory, napr. rodinný stav, či má deti, rozsah jeho záväzkov, čo žalovaný neurobil. Nevyžiadal si informácie o záväzkoch klienta z úverového registra, pretože by zistil, že žalobca mal aj iné záväzky. K predloženému potvrdeniu zamestnávateľa žalobcu podotkol, že vyjadrenie príjmu v ňom sa týka úhrnu za šesť mesiacov, čiže suma 3.600 eur neznamená mesačný príjem, ale úhrnný príjem žalobcu za šesť mesiacov. Vyjadril názor, že ak by žalovaný riadne skúmal bonitu klienta, musel by zistiť, že s jeho mesačným príjmom a pri jeho záväzkoch, ktoré mohol žalovaný zistiť z úverového registra, by žalobca nebol schopný úver splácať.

3.3 Žalovaný argumentoval tým, že podľa výpisu z bankového registra klientskych informácií žalobca všetky tieto úvery splácal, čo len preukazuje správnosť príjmu žalobcu uvedeného v potvrdení zamestnávateľa 3.600 eur mesačne. To, že tento výpis žalovaný nepredložil, neznamená, že pred poskytnutím úveru si informácie z registra neoveroval.

4.1 Súd vo veci rozhodol rozsudok sp. zn. 14Csp/163/2018 zo dňa 22.01.2020 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Súd v predmetnom rozsudku konštatoval, že predmetný úver nemožno považovať za bezúročný a bezpoplatkový, žalovaný nezískal úhradami prijatými od žalobcu nad sumu 28.600 eur majetkový prospech na úkor žalobcu, t. j. neprijal plnenie bez právneho dôvodu. Súd ako nedôvodnú zamietol žalobu aj v časti druhého žalobného návrhu na určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 790250. Súd konštatoval, že tento zabezpečovací prostriedok bol v čase uzavretia zmluvy zákonom dovolený, ako taký nemohol automaticky spôsobovať ani značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca pritom konkrétne neuviedol, v čom on vidí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4.2 Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie. Navrhol zrušenie napadnutého rozsudku. Mal za to, že zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z., pretože neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Mal za nepochybné, že žalovaný nedodrжал prísne zákonné náležitosti a absencia čo i len jednej z nich má za následok v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/.

4.3 O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 27CoCsp/32/2020 zo dňa 25.11.2020, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 14Csp/163/2018 zo dňa 22.01.2020 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd určil, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok pre prípadne zistený rozpor s právnou úpravou spotrebiteľských úverov, náležite vyhodnotiť zmluvu o úveru uzavretú medzi žalobcom a žalovaným v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. vo vyššie naznačenom smere, vyhodnotiť dôsledne odvolacie námietky žalobcu a na zistenie jednoznačných záverov vykonať dôkazy v zmysle ust. § 295 CSP.

5.1 Súd vo veci nariadil ďalšie pojednávanie na deň 19.11.2021, na ktoré predvolal sporové strany a ich zástupcov, pričom ich oboznámil s rozhodnutím odvolacieho súdu.

5.2 Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami sporových strán a listinnými dôkazmi, a to: zmluva o autokredite č. 790250 č.l. 7, zmluva o zabezpečovacom prevode vlast. práva č. 790250 č. l. 8-9, splátkový kalendár v zmluve o autokredite č. 790250 č. l. 10-11, formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spot. úvere č. XXXXXX č.l. 24, prehľad splátok prijatých na zmluve č. XXXXXX č.l. XX-XX, potvrdenie zamestnávateľa č.l. 54, potvrdenie o odovzdaní a prevzatí vozidla č.l. 55, všeobecné zmluvné podmienky zmluvy o autokredite č.l. 56-57, výpis z bankového registra klientskych informácií č.l. 58, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a oznámenie o začatí výkonu záložného práva na č. l. 12-13 spisu sp. zn. 15Csp/74/2018.

Súd z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

5.3 Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 04.01.2013 zmluvu o autokredite č. 790250, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 28.600 eur účelovo určený na financovanie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla. Priamo v zmluve sa nachádza údaj o úrokovej sadzbe: 9,00 % ročne, o RPMN: 9,69 % ročne, o priemerne RPMN: 15,23 % a dobe splácania v mesiacoch: 72. V časti zmluvy označenej ako "dojednané zmluvné záväzky" bolo dohodnuté, že prílohu a záväznú časť tejto zmluvy tvorí splátkový kalendár stanovujúci výšku a splatnosť jednotlivých splátok úveru, protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu financovania a formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zistené zo zmluvy o autokredite).

5.4 Žalovaný dňa 04.01.2013 vystavil aj ďalšie dve listiny - splátkový kalendár k zmluve o autokredite č. 790250 a formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca podpísal. Splátkový kalendár obsahoval presný rozpis 72 mesačných splátok od prvej splatnej 11.1.2013 po poslednú splatnú 11.12.2018. Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahoval okrem tých údajov, ktoré sa nachádzali už v zmluve či v splátkovom kalendári, aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 37.118,16 eur (zistené zo splátkového kalendára a formulára o zmluvných podmienkach).

5.5 Žalobca dňa 04.01.2013 prevzal osobné motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom financovania (zistené z protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla).

5.6 Za účelom zabezpečenia splnenia záväzku žalobcu zo zmluvy o úvere bola medzi žalobcom a žalovaným dňa 4.1.2013 uzatvorená aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 790250, na základe ktorej došlo k dočasnému prevodu vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, ktoré bolo predmetom financovania. Obsahom zmluvy je ustanovenie, že veriteľ je oprávnený vlastnícke právo k predmetu financovania uplatniť a realizovať najskôr dňom, keď nastane podľa zmluvy prípad defaultu, alebo dôjde k zániku zmluvy, okrem zániku zmluvy následkom splnenia alebo predčasného splatenia, prípadne, ak dlžník poruší svoje povinnosti podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva (zistené zo zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva).

5.7 Z oznámenia zo dňa 12.1.2018 vyplynulo, že žalovaný vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu uplynutia troch mesiacov od prvého omeškania so splatením úveru podľa čl. VII ods. 3 všeobecných zmluvných podmienok a podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň žalobcu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 8.049,58 eur. Oznámením vydaným toho istého dňa žalovaný upovedomil žalobcu, že začína výkon záložného práva

k predmetu financovania (osobnému motorovému vozidlu), a to jeho predajom na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách (zistené z oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zmluvy o autokredite a oznámenia o začatí výkonu záložného práva č. 790250 nachádzajúcich sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 15Csp/74/2018).

5.8 Žalovaný prijal od žalobcu úhrady na úver č. 790250 vo výške 29.599,18 eur, pričom poslednú platbu prijal žalovaný na úver dňa 02.11.2017 vo výške 450 eur. Súčasťou úhrad boli aj úhrady v podobe poistných plnení zo strany poisťovní, v ktorých bolo financované vozidlo poistené, vo výške 3.037,61 eur. Tieto žalovaný započítal proti dlhu žalobcu na splátkach. Žalobca tak uhradil 57 splátok po 515,53 eur a splátku č. 58 už len v časti 46,23 eur = 29.431,44. Neuhradené teda zostali splátka č. 58 už len v časti 469,30 eur a splátky č. 59 až 72 po 515,53 eur (zistené z prehľadu splátok prijatých na zmluve č. 790250).

5.9 Žalobca predložil žalovanému pred poskytnutím úveru potvrdenie o svojom príjme. Potvrdenie bolo vystavené 03.01.2013 v Dubnici nad Váhom zamestnávateľom žalobcu - TAMICARS, s.r.o. Je v ňom konštatované, že žalobca je od 3/2011 jeho zamestnancom. Jeho priemerný čistý príjem (mesačný) za posledných 6 mesiacov je 3.600 eur, zrážky z platu (mesačne) sú 0 eur.

5.10 Z výpisu z bankového registra klientskych informácií vystaveného ku dňu 27.06.2018 vyplynulo, že v čase uzatvorenia zmluvy o autokredite mal žalobca viacero iných záväzkov voči bankovým inštitúciám. Tieto záväzky si plnil (napr. úver od Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. so začiatkom splácania 2.1.2004 bol ukončený 31.5.2018, úver od COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so začiatkom splácania 23.2.2011 bol ukončený 20.7.2015).

6.1 Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

6.2 Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 831,44 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo keď žalobca začal úhradami na úver preplácať sumu poskytnutého úveru, t. j. sumu 28.600 eur, keďže úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcovi, je podľa žalobcu bezúročný a bezpoplatkový a žalovaný nemal nárok na žiadne plnenie presahujúce sumu poskytnutého úveru. Žalobca podľa svojich tvrdení uhradil žalovanému celkovo sumu 29.431,44 eur. Z potvrdenia predloženého žalovaným súd zistil, že žalobca uhradil žalovanému (spolu s prijatými a započítanými poistnými plneniami zo strany poisťovní) celkovo sumu 29.599,18 eur.

6.3 Zmluvu o autokredite č. 790250 uzatvoril žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 04.01.2013. Predmetná zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, avšak zároveň má aj charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch a spotrebiteľskej zmluve podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

6.4 Súd bol v prejednávanej spore viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého, pokiaľ ide o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, niet pochybností o tom, že uvedenie identifikačných údajov žalobcu vrátane adresy pri označení účastníkov úverovej zmluvy nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť o tom, že si u tohto subjektu môže uplatniť reklamáciu, prípadne podať sťažnosť, tak ako to vyžaduje citované zákonné ustanovenie. Uvedená náležitosť nie je splnená uvedením adresy žalovaného

v záhlaví zmluvy. Neuvedením tejto adresy by dochádzalo k nenaplneniu obligatórných náležitostí podľa citovaného ustanovenia, keďže zámerom zákonodarcu bolo posilnenie postavenia spotrebiteľa v tom smere, aby vedel už pri uzatváraní zmluvy, kde sa bude môcť obrátiť so svojou sťažnosťou alebo reklamáciou, pričom iba výslovné uvedenie tejto adresy spĺňa túto požiadavku. Zákonodarca jasne diferencoval tieto podstatné náležitosti (okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, ktoré musí obsahovať zmluva

o spotrebiteľskom úvere) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. Zákon

o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere diferencoval obsahové náležitosti podľa písmena b/, teda identifikačné údaje veriteľa a písmena c/, teda adresu predávajúceho, na ktorej

môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať obe tieto náležitosti, pričom nemožno dospieť k záveru, že ich možno stotožniť. Ak by sa pripustil opak, legislatívne vyjadrenie náležitosti podľa písmena c/, teda uvedenie adresy predávajúceho, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, by strácalo zmysel. Zákonodarca jasne diferencoval tieto podstatné náležitosti, pričom súd nemôže tieto náležitosti stotožňovať (ergo nemôže prisúdiť jednej podstatnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 väčšiu dôležitosť a významnosť, ako inej náležitosti podľa cit. zák. ust.) (rozhodnutie KS v Trenčíne sp. zn. 17Co/22/2019, KS v Trnave sp. zn. 24Co/154/2017, KS v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/27/2020).

6.5 Preskúmaním predmetnej zmluvy súd zistil, že táto neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch - t.j. adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Absencia takejto náležitosti má za následok, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6.6 Čo sa týka ostatných náležitostí zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, ako aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, sa nachádzajú v splátkovom kalendári. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, obsahuje formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. RPMN obsahuje aj samotná zmluva, aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenie odplaty zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval. Čo sa týka skúmania bonity spotrebiteľa, túto žalovaný preukázal zisťovaním príjmu žalobcu. Žalovaný si tak povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch splnil. V tejto časti žaloby sa teda súd so žalobcom nestotožnil.

6.7 Keďže predmetný úver je považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, žalovaný získal úhradami prijatými od žalobcu v celkovej výške 29.599,18 eur majetkový prospech na úkor žalobcu vo výške 999,18 eur, keď suma úveru poskytnutého žalobcovi bola vo výške 28.600 eur. Žalovaný teda prijal plnenie bez právneho dôvodu, a preto súd žalobe žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 831,44 eur, nakoľko v zmysle § 216 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (1). Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (2).

6.8 Súd ako nedôvodnú zamietol žalobu v časti druhého žalobného návrhu na určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 790250. Žalobca v žalobe neuviedol, na základe akých konkrétnych skutočností považuje žalobu za neplatnú. Svoje argumenty obmedzil na všeobecný výklad týkajúci sa spotrebiteľskej zmluvy, či neprijateľných zmluvných podmienok, odkázal na § 53 ods. 1 a ods. 7 Občianskeho zákonníka. To, že žalobca má v konaní postavenie spotrebiteľa, ho nezbavuje povinnosti tvrdenia, ani dôkaznej povinnosti, o to zvlášť, ak je v konaní zastúpený právnickou osobou založenou na ochranu spotrebiteľa. Súd síce môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, ale len ťažko môže vykonať dokazovanie na preukázanie skutkových tvrdení, o ktorých nevie. Preto sa súd zamerlal len na posúdenie zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 790250 v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka obsahujúcich spotrebiteľskú zmluvu, resp. neprijateľné zmluvné podmienky. Súd konštatuje, že § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka v platnom znení, na ktorý odkazoval žalobca, nemožno na daný prípad aplikovať z dôvodu, že Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vylučoval tento spôsob zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy len pri nehnuteľnostiach, nie aj pri hnutelných veciach. Keďže tento zabezpečovací prostriedok bol v čase uzavretia zmluvy zákonom dovolený, ako taký nemohol automaticky spôsobovať ani značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca pritom konkrétne neuviedol, v čom on vidí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

6.9 Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadavať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne

objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, a odpoveď

na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán /porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod./ . Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

6.10 Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd zaviazal žalovaného

k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne s poukazom na § 3 nariadenia vlády

č. 87/1995 Zb. V deň vzniku omeškania boli úroky z omeškania stanovené v zmysle § 3 ods.1 uvedeného nariadenia vlády Slovenskej republiky vo výške 5 % ročne. Za deň vzniku omeškania súd považoval deň 16.05.2018 t.j. nasledujúci deň po dni kedy bol žalovanému doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15Csp/74/2018. Žalobca v konaní nepreukázal, a ani netvrdil, že by žalovaného vyzval pred začatím súdneho sporu vyzval na úhradu vzniknutého bezdôvodného obohatenia.

7.1 O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadnej zo strán súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko obe mali v konaní čiastočný úspech, ktorých pomer je približne rovnaký, nakoľko jednému žalobnému návrhu žalobcu súd vyhovel a druhý zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.